

Martynas Buika, 4A klasė, 2022 m.

Baigiamojo darbo vadovė – Vida Sevrukienė

Metamorfozė, 2022, aliejus, drobė, 70 x 50 cm

Greičiausiai iš pavadinimo galėtumėte suprasti, kokią mintį bandau perteikti savo keverzonėje, kurią jūs galbūt netgi galėtumėte pavadinti „menišku kūrinium“. Kitų, dažnai mūsų mintims priešingų, žmonių įtaka mums, mūsų aplinkai, gyvenimui bei mintims ir pasauliniam požiūriui, arba, kitaip pasakius, mūsų pačių kaip individualių žmonių metamorfozė. Mus, kaip žmones, kūrinyje atstovauja vazonas su žmogaus veidu, o mūsų mintis – medelis, augantis vazone. Iš jūros gelmių išsiropojęs aštuonkojis yra tie anksčiau minėti įtakingieji, kurie bando mumis manipuliuoti bei keisti mūsų mintyse giliai įsišaknijusius požiūrius. Po truputį mes pradėdami pūti ir prarasti savo integralumą. Prarandame savo individualiąją būklę ir galų gale aštuonkojis, pilnai apčiuopęs mus, nusitraukia į šaltosios jūros gelmes. Mes „skęstame“.

Martynas Buika. *Metamorfozė*. Drobė, aliejus, 70 x 50 cm, 2022 m.

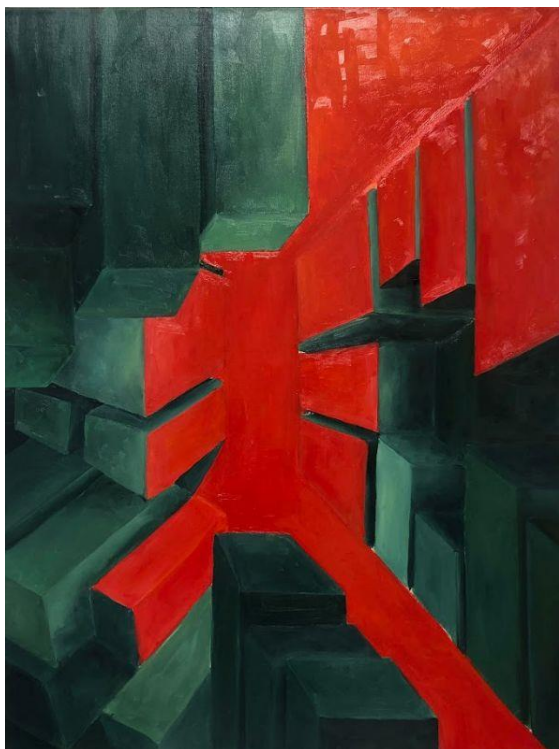
Karolina Puzanova, 4A klasė, 2022 m.

Baigiamojo darbo vadovė – Vida Sevrukienė

The End (Pabaiga), 2022, aliejus, drobė, 60 x 80 cm

Nebūtinai visi dalykai turi gilesnę prasmę, nebent mes patys nusprendžiame suteikti tą prasmę. Manau, kad meno kūrinys, kuris turi vieną menininko suteiktą prasmę, kurią reikia iššifruoti kaip mįslę, riboja kūrinio patyrimo būdus. Šį paveikslą, manau, galima interpretuoti daugybe būdų. Nerasite teisingo ar neteisingo atsakymo. Šio kūrinio prasmė gali slypėti spalvose, kompozicijoje, pavadinime, procese, kontekste ir jausmuose. Bet tai visiškai priklauso nuo jūsų asmeninių ryšių ir apmąstymų. Rolando Bartheso 1967-ųjų metų esė „Autoriaus mirtis“, jis aiškina, kad meno kūrinys yra „daugelio dimensijų erdvė“. Jis teigia: „The unity of a text is not in its origin; it is in its destination“. Kitaip tariant, skaitytojas (arba šiuo atveju – žiūrovas) galutinai įprasmina kūrinį. Manau, žiūrovas kažkaip „užbaigia“ kūrinį per įsitraukimą ir subjektyvias asociacijas. Tai atveria meno kūrinio supratimą įvairioms subjektyvioms perspektyvoms, kurias gali pateikti asmenys. Taip erdvė, kurioje yra šis paveikslas, tarsi tampa dinamiška arena, kurioje prasmė atsiskleidžia, kai įvairūs žmonės siūlo savo interpretacijas.

Kurį laiką stengiausi išreikšti savo mintis žodžiais ir apibūdinti šį paveikslą, bet, tiesą sakant, pati jo visiškai nesuprantu. Ką tikrai galiu pasakyti apie šį kūrinį yra tai, kad pats procesas privertė mane jaustis visiškai apgailėtinais ir esu dėkinga už tai, kad man nebereikia daugiau tam skirti laiko.

Karolina Puzanova. *The End (Pabaiga)*. Drobė, aliejus, 60 x 80 cm, 2022 m.

Jurinta Rasa Kanclerytė, 4B klasė, 2022 m.

Baigiamojo darbo vadovas – Vygantas Paukštė

Striukių detalės

Oranžinė ir žalia, 2022, drobė, aliejus, 90 x 65 cm

Geltona ir violetinė, 2022, drobė, aliejus, 55 x 50 cm

Cyan ir rožinė, 2022, drobė, aliejus, 55 x 50 cm

Viskas prasidėjo pirmo pusmečio gale, kai gulėdama ant grindų savo tapybos klasėje, žiūrėjau į lubas. Tuomet buvo jau trečia ar ketvirta pamoka kai neturėjau jokio įkvėpimo gerinti savo pirminį darbą (pirminis darbas – apleisti namai, pastatai, vietos), jokių naujų idėjų. Tuomet mano žvilgsnį patraukė kabančios striukės rankos detalė. Įsižiūrėjau į striukės išvaizdą – tuos įlenkimus ir iškilimus, šešėlius ir atspindžius. Tuomet ir pagalvojau, kad tai būtų įdomu pavaizduoti.

Šiais metais pirmą kartą pabandžiau tapyti aliejiniais dažais ir man labai patiko. Maišyti spalvas paletėje ir jas dėti ant lapo. Aliejinių dažų spalvos ryškiai skyrėsi nuo guašo. Manau, kad tapant aliejiniais dažais išryškėjo mano stilius tapyboje, todėl ir pasirinkau tapyti aliejumi, o tapyti apskritai pasirinkau, nes tapymas man yra priimtinesnis, bei labiau prie širdies nei piešimas ar skulptūra.

Pasirinkau tapyti striukės akcentus / detales, nes noriu, kad iš pirmo žvilgsnio, neskaitęs darbo aprašymo, žiūrovas bežiūrėdamas į darbą matytų tai, ką mato drobėje – ir tai gali būti nebūtinai striukės akcentas, o gal net ir veido detalė, banda ar kažkas kita. Norėjau nutapyti kažką lengvai sunkaus ir manau, kad striukė buvo tam geras pasirinkimas.

Oranžinė ir žalia, 2022, drobė, aliejus, 90 x 65 cm

Geltona ir violetinė, 2022, drobė, aliejus, 55 x 50 cm

Cyan ir rožinė, 2022, drobė, aliejus, 55 x 50 cm

Milda Smilinskaitė, 4B klasė, 2022 m.

Baigiamojo darbo vadovė – Rasa Noreikaitė-Miliūnienė

Nykimas, 5-ių tapybos darbų ciklas, 2022, drobė, aliejus, 60 x 40 cm

Savo diplominiam darbui pasirinkau dvarų nykimo temą. Ši idėja kilo, nes dažnai, o ypač karantino laikotarpiu, su šeima važinėjom po Lietuvą ir lankėm įvairias naujas vietas. Vis daugiau žmonių, nors ir buvo uždarytos valstybių sienos ir keliauti už gimtinės ribų buvo sunku ar net neįmanoma, norėjo tuo užsiimti, todėl rinkosi keliones po Lietuvą ir tik tuomet labiau pažino savo gimtosios šalies istorinę, geografinę pusę. Manau, žmonės nebe taip stipriai vertina istorines vietas ar pastatus arba negali suorganizuoti/gauti didelių finansų šių objektų restauravimui ir naujam jų gyvenimui, todėl jie po truputį nyksta. Dvarų nykimo procesą ir norėjau pavaizduoti savo darbe.

Diplominiam darbui rinkausi tapybą, nes, manau, tokią temą daug patogiau perteikti per spalvų, potėpių pokytį. Darbai kuo toliau, tuo labiau tampa tamsesni, tapomi laisvesniais potėpiais. Dirbdama su aliejiniais dažais galėjau auginti dažo sluoksnį, pavaizduoti vis didėjančią augalijos teritoriją aplink dvarą. Tuo pačiu paveiksluose keičiau kai kurių dvaro statinio elementų detales, taipogi atspindinčias pirminės dvaro šoninio priestato paskirties kaitą/nyksmą.

